

Maade. — Af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel) hørte vi, at hans Opfattelse var den, at dette virkelig skulde være en Smødeføremænd; det var trist, sagde han, naar man kom med en saadan Smødeføremænd, saa fra den anden Side at høre paa Forhaand, at denne Smødeføremænd var spildt. Jeg skal dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Ordet Smødeføremænd bliver meget misbrugt. Det, jeg fortaar ved Smødeføremænd, er først og fremmest det, at man gjensidig anerkjender hinandens Ret, men jeg ser ikke, at der ligger nogen Anerkjendelse af det andet Things Ret eller den Ret, som vi paa denne Side mene at maatte have, deri, at man kommer med et Forslag, et selvstændigt Forslag som dette og gjemmer det oprindelige Forslag for, som jo ogsaa den høitærede Justitsminister udtalte, at kunne opretholde det i det Tilfælde, at dette ikke blev til Noget. Efter min Mening er dette ikke nogen loyal Fremgangsmaade. Den loyale Fremgangsmaade, den, som kan paaregne Smødeføremænd, er den, at den foreløbige Lov bringes frem til Forhandling i Rigsdagen, saaledes at Rigsdagen staar frit i sit Skjøn om, hvorvidt den vil have denne Lov fremmet eller ikke. Enes man da om, at denne Lov ikke fremmes, eller hvis et af Rigsdagens Thing modsatte sig dens fremtidige Bestaaen, maa man paa loyal Maade forhandle om Erstatning for den eller om Optagelsen af noget Nyt, hvis noget Saadant skulde synes hensigtsmæssigt. Men naar Krigsministeren, i alt Fald efter Referater i Bladene, har sagt ved et Møde: de ville ikke have Gendarmerne, de skulle have dem, de kunne maasse faae en anden Frakke paa, de kunne gjerne være grønne i Stedet for blaa, men de blive nødte til at beholde dem, fordi de ere nødvendige — naar Regjeringen stiller sig saaledes, og naar dernæst den ene Side af dette Thing slutter sig til samme Standpunkt og siger: først skulle I være enige med os om at faae Loven afløst af noget Andet, først saa kan der være Tale om fri Forhandling af Loven, saa indtager man ikke et Standpunkt, som indbyder til Smødeføremænd fra vor Side. — Den ærede Ordførers Bemærkninger særlig til mig skal jeg selvsølgelig ikke komme ind paa. Naar han sluttelig sagde, at han ikke havde gjort Regning paa min Tiltrædelse af dette Forslag, saa vil jeg meget gjerne tro det; men jeg vil kun dertil knytte den Bemærkning, at det var heldigere, dersom man, naar man fremkom med Love fra begge Sider, kunde være saaledes stillet, at man kunde sige: jeg har bragt Lovforslaget frem, fordi jeg har gjort Regning paa Tilslutning fra den anden Side. Jeg tror, at før vi en Gang komme

dertil, at man giver sine Forslag og Afstemninger en saadan Karakter, at man kan gjøre Regning paa Tilslutning fra anden Side, før kommer man ikke ud af den nuværende Tilstand, saa længe blive vi siddende i den. Jeg tror, det ærede Medlem havde gjort bedre i at give Forslaget en anden Form og ikke sige, at han nok paa Forhaand vidste, at det ikke vilde vinde Tilslutning fra vor Side. Saa længe de Herrer stille sig saaledes, kommer man ingen Vej med sine Forslag, og at afløse det gamle Gendarmeriprovisorium med et nyt Politiprovisorium antager jeg ikke, det ærede Medlem har tænkt paa.

Formanden: Uttringer, der efter Avisreferater, som kunne være rigtige, men om hvis Rigtighed man i alt Fald ikke kan overbevise sig, mulig maatte være faldne udenfor Salen, paa denne Vis eller anden Vis, selv fra Medlemmer af Hs. Majestæt Kongens Regjering, burde det ærede Medlem helst have ladet ligge udenfor Forhandlingerne her.

Ogenbøll: Hvad angaar de Udtalelser, vi hørte af den ærede 1ste Landssthingsmand for 6te Kredts (S. Pederfen), kan jeg ikke nægte, at det forbausede mig at høre den Freidighed, hvormed han udtalte sig om Ting, hvorom han ikke veed den fjerneste Betsked. Jeg skal ikke gjentage alt det, som det ærede Medlem fremkom med med Hensyn til Spørgsmaalet om Grundene til dette Lovforslags Fremkomst og hans Bedømmelse af, at det nødvendigt maatte være kommet frem efter Overenskomst mellem Udvalgets Medlemmer for at kunne komme bort fra Gendarmeriloven. Jeg vil sige det ærede Medlem, at der ikke er eet Ord sandt deri. Man holder ikke af at komme frem med Ting, der ere passeret tidligere, men jeg vil sige det ærede Medlem, at det er mig alene, der faldt paa denne Ide, netop af Smødeføremænd mod det andet Thing. Jeg skrev Lovforslaget to Dage, før det blev forelagt, og der er ikke noget af Udvalgets Medlemmer, som har haft mindste Kjenndskab til eller har set Loven, førend den blev forelagt her i Fredags. Altsaa, er der Noget, der har Skyld, saa er Skylden min. Jeg fik min ærede Kollega med som Forslagsstiller, men han har ikke set Lovforslaget, før det er blevet trykt, fordi han var i Hjørring, og derfor kunde det ærede Medlem have sparet sig alle disse spydige og urigtige Bemærkninger. Jeg betragter Lovforslaget som en Smødeføremænd mod Folkethinget, jeg behøver ikke at udvikle, hvorfor jeg gjør det, men dersom Forslaget blev vedtaget, vilde det hjælpe ud over forskjellige Vanstieligheder, som det ærede